

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Харманли , 20.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в

публично заседание на девети септември, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Таня Г. Чавдарова
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20215630100446 по описа за 2021 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание по чл.439
от ГПК.

Подадена е искова молба от Н. М. Д., с ЕГН*****, от гр. Свиленград
,ул.*** съд. адрес: гр.Свиленград,ул. **** адв.А.Й. против "Сторком" ООД, с ЕИК***
със седалище и адрес на управление гр.Харманли, ул.*** правно основание чл. 439 от
ГПК.

В исковата молба се твърди, че въз основа на Заповед №518 / 23.04.2010г. за
изпълнение на парично задължение въз основа на документ по реда на чл.417 от ГПК
по ч.гр.д. №252/2010г. по описа на Районен съд Свиленград срещу мен в полза на
"Сторком"ООД,ЕИК*** бе издаден изпълнителен лист от 31.05.2010г. на Районен съд
Свиленград. С изпълнителният лист било разпоредено да заплати на ответника по
настоящата искова молба сумата в размер на 8651.37лева -главница, дължима по Запис
на заповед от 27.04.2009г., ведно със законната лихва върху главницата считано от
датата на подаване на заявлението в съда -15.04.2010г. до изплащане на вземането,
както и 700 лева деловодни разноски за държавна такса и адвокатски хонорар.

Въз основа на посоченият изпълнителен лист, заповед за изпълнение на
парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и Запис на заповед с
дата на издаване 27.04.2009г срещу ищецът било образувано изпълнително дело
№156/2010г. по описа на ЧСИ №771 К.А. с район на действие -Окръжен съд Хасково.
Посоченото дело е образувано на 06.07.2010г. , като ответника с молбата за образуване
на изпълнителното дело е поискал да му бъдат присъдени и разноските в
изпълнителното производство .Поискал е извършване на цялостно проучване на
състоянието ми като длъжник, връчване на покана за доброволно изпълнение, заповед и
спиране от движение на МПС моя собственост, като едновременно с това е възложил

на основание чл.18 от ЗЧСИ извършването на всякакви справки и изпълнителни действия по преценка на съдебния изпълнител.

По делото са изискани справки от община Свиленград, МВР Хасково, ТД на НАП Хасково, Агенция по вписванията. Подадено с искане до ОД МВР Хасково бъде наложена на ищеца ограничителна мярка по чл.75 т.6 от ЗБЛД. На 17.08.2010г на ищеца била връчена чрез Кмета на с. Капитан Андреево покана за доброволно изпълнение ведно с копие от заповедта за изпълнение и изпълнителният лист.

На 07.10.2010г. му била връчена призовка от която установил, че е насрочен опис на движими вещи в дома ми на 26.10.2010г.

На 25.10.2010г. бил извършен опис на движими вещи в дома ми в с.Капитан Андреево.

На 01.11.2010г направил вноса от 30% от размера на задължението си по изпълнителното дело в офиса на ЧСИ А., като внесъл сумата от 2000 лева.

На 29.03.2011г. било изпратено запорно съобщение до „МХХ Русеви“ ЕООД за налагане на запор върху трудовото му възнаграждение, което съобщение се е върнало като неполучено и реално запор върху трудовото ми възнаграждение не бе наложен.

На 14.10.2011г. е постъпила молба от взискателя по изпълнителното дело за уведомяване на работодателя ми за задълженията по ГПК и за налагане на запор върху трудовото ми възнаграждение. Има направено искане за предоставяне на данни за регистрирани трудови договори на 09.12.2013г., 24.09.2015, 29.06.2017г, След постъпилите справки през годините след 14.10.2011г, действия по принудително изпълнение не били предприети нито били поискани такива в период по дълг от повече от две години.

По подадена молба от 06.01.2021г. от взискателя е наложен запор върху банковата ми сметка в „Уникредит Булбанк“. Посоченият запор реално бил наложен по вече прекратено дело и не следвало да породи какъвто и да е ефект, тъй като това искане било направено след като изпълнително дело е прекратено по право. С оглед на изложеното ищецът счита, че вземанията по издаденият срещу ищеца изпълнителен лист били погасени по давност, изтекла след издаването му. Ето защо имали интерес от образуване на настоящото производство, с цел установяване по отношение на ответника, че недължал изпълнение по вземанията описани в издаденият срещу мен изпълнителния лист.

В исковата молба се сочи, че изпълнителното дело е образувано срещу ищеца на 06.07.2010г. Последното искане от взискателя за извършване на действия по изпълнението е с дата 14.10.2011г.- налагане на запор върху трудовото възнаграждение на ищеца. Въпреки, че няма наложен такъв към 14.10.2013г реално в посочения период не са предприети изпълнителни действия, които да възпрепятстват настъпването на перемпцията по смисъла на чл.433 ал.1т.8 от ГПК.В посоченият период няма данни да са извършени, или да е поискано извършване на действия по изпълнението. Единствено периодично са извършвани справки за регистрирани трудови договори, които не прекъсват изтичането на двегодишният давностен срок Искания от страна на взискателя за предприемане на действия по изпълнението има на

06.01.2021г. и то реално по прекратено вече по силата на закона изпълнително производство. В периода 14.10.2013г след перимиране на делото е започнала да тече нова давност от пет години , която реално е изтекла на 14.10.2018г, в която вискателят е можел да образува ново изпълнително дело за събиране на сумите , но реално това не е сторено.

Ищецът заплатил сумата от 2000 лева доброволно на 01.11.2010г. , което действие би прекъснало единствено периода на перемцията. От преведената от ищеца сума на вискателя е изплатена сумата в размер на 1799.96 лева на 22.11.2010г. Тези действия предхождали времево направеното искане за налагане на заповед върху трудовото му възнаграждение на 14.10.2011г. Дори и да се приеме, че периодичното искане на справки за регистрирани трудови договори последното през 2017г са прекъсвали давността то от последното такова искане на 29.06.2017г до 29.06.2019г отново липсват искания нито пък са предприети действия по изпълнението.

Съгласно чл.433 ал.1 т.8 от ГПК , по силата на закона изпълнението се счита за прекратено, когато в продължение на две години , вискателят не поиска извършване на изпълнителни действия, без затова да е нужно изрично постановление на съдебният изпълнител. Прекратяването на изпълнителното производство поради перемцията настъпва по силата на закона и ЧСИ може единствено в постановлението си да прогласи настъпилата перемция, тъй като прекратяването настъпва по право.

С оглед характера на вземанието, тъй като същото произтича от Запис на заповед приложима е разпоредбата на чл.110 от ЗЗД за общата петгодишна давност за главница и 3 годишна давност за лихви.

В исковата молба са изложени и алтернативни съображения, в случай, че съдът не приеме посочените по- горе такива: Съгласно Постановление №3 от 18.11.1980 г. на Пленума на ВС, в изпълнителното производство давност не тече. В тази част постановлението е отменено с ТР №2/2013г на ОСГК на ВКС, в което в т. 10 е посочено , че в изпълнителното производство давността се прекъсва от предприемането на което и да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ. Тълкувателното решение е постановено на 26.06.2015г, като същото е приложимо към висящи изпълнителни дела от момента на постановяването му. С оглед на това постановление от датата на образуване на изпълнителното дело - 06.07.2010г до 26.06.2015г. давност по образуваното изпълнително дело не е текла между страните. От постановяване на Тълкувателното решение на 26.06.2015г до 26.06.2020г. е изтекла пет годишната давност, поради което вземането по изпълнителният лист е погасено по давност. Изискването на справки за имущественото състояние на длъжника или справки за регистрирани на трудови договори не са действия по изпълнението , които прекъсват предвидената в закона давност. Моли съдът да постанови решение, с което признае за установено по отношение на ответното дружество „Сторком“ООД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление гр.Харманли ул.**** че не дължа сумата в размер на 8651.37лева -главница, дължима по Запис на заповед от 27.04.2009г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда -15.04.2010г. до изплащане на вземането, както и 700 лева деловодни разноски за държавна такса и адвокатски хонорар, по издаденият изпълнителен лист от 31.05.2010г по ЧГРД№252/2010г. по описа на РС Свиленград тъй като са погасени по давност. Претендират се направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК не е постъпил **отговор** от ответника "Сторком" ООД, с ЕИК*** със седалище и адрес на управление гр.Харманли, ул.***.

ОТВЕТНИКЪТ "Сторком" ООД, с ЕИК*** със седалище и адрес на управление гр.Харманли, ул.*** с молба с вх. №3098 от 08.09.2021г. депозирана преди първото по делото открито съдебно заседание признава иска по основание размер. Към молбата е представено преводно нареждане за извършен превод от ответника по сметката на ищеца сумата в размер на 1245,00 лева за разноски по гр. Дело №446/2021г. на РС – Харманли.

Харманлийският районен съд след преценка доводите на страните и обсъждане на събраните по делото доказателства, поотделно и взети в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 439 от ГПК, вр. чл. 110 и чл. 111 от 3ЗД.

Ищцата, чрез процесуалния си представител направи искане съдът да постанови решение по реда на чл. 237, ал. 1 ГПК – при признание на иска, като претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Безспорно е установено, че по издадевна Заповед №518 / 23.04.2010г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по реда на чл.417 от ГПК по ч.гр.д. №252/2010г. по описа на Районен съд Свиленград срещу Н. М. Д., с ЕГН*****, от гр. Свиленград, ул.*** в полза на "Сторком"ООД,ЕИК*** е издаден изпълнителен лист от 31.05.2010г. на Районен съд Свиленград. С този изпълнителният лист е разпоредено ищецът да заплати на ответника по делото сумата в размер на 8651.37лева -главница, дължима по Запис на заповед от 27.04.2009г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда -15.04.2010г. до изплащане на вземането, както и 700 лева деловодни разноски за държавна такса и адвокатски хонорар.

Въз основа на издация изпълнителен лист от 31.05.2010г. срещу ищецът е образувано на 06.07.2010г. изпълнително дело №156/2010г. по описа на ЧСИ №771 К.А. с район на действие - Окръжен съд Хасково.

Съдът намира, че в конкретният случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237, ал. 1 от ГПК. Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да поиска постановяването на решение при признание на иска. С отговора на исковата молба и в съдебно заседание ответникът направи изрично изявление за признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, в мотивите на което е достатъчно да се укаже, че е постановено при признание на иска. Признанието на иска е процесуално действие на ответника, с което той заявява, че се отказва от защита срещу иска, защото искът е основателен. Съгласно чл. 237 ГПК, съдът прекратява съдебното дирене и постановява решение, с оглед направеното от ищеца искане за произнасяне при признание на иска. Съдът преустановява извършването на по-нататъшни действия по събирането и преценка на доказателствата, установяващи въведените твърдения и постановява съдебния си акт, без да изследва основателността на иска и да прави фактически и правни изводи по предмета на спора. Искът следва да

бъде уважен така, както е предявен.

По отношение въведеното с исковата молба твърдение за погасяване на вземането по давност, следва да се посочи, че приложим в разглеждания казус е общият пет годишен давностен срок. При преценка дали е изтекъл давностния срок следва да се има предвид и това дали са налице обстоятелствата, които да прекъсват течението на срока. Съгласно т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 на ВКС по т. д. № 2 / 2013 г., ОСГТК не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнителното дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника. Като действие, прекъсващо давността, съгласно чл. 116, б. "в" от 33Д следва да се приеме извършеният от съдебния изпълнител опис на движими вещи, осъществен на 25.10.2010 г., считано от когато до подаване на исковата молба – 22.04.2021 г., пет годишния давностен срок също е изтекъл. На 29.03.2011г. е изпратено заповорно съобщение до „МХХ Русеви“ ЕООД за налагане на заповор върху трудовото възнаграждение на ищеца, което съобщение се е върнало като неполучено и реално заповор върху трудовото възнаграждение не е наложен. С молба от 06.01.2021г. е направено искане от вискателя по изпълнителното дело за налагане на заповор върху банковите сметки на длъжника. Към момента на подаване на молба от вискателя за налагане на заповор върху банковите сметки на ищеца – 06.01.2021г. са настъпили последиците от прекратяване на изпълнителното производство – 29.03.2013 г., с изтичане на двугодишния срок от извършването на опис на движими вещи, поради което и на основание чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК, същото не може да бъде противопоставено на ищеца, поради невалидност на действията по изпълнението, извършени след прекратяването му.

Предвид изложеното, предявеният иск следва да бъде уважен изцяло. Искът по чл. 439 ГПК е отрицателен установителен по своя характер и предоставя на длъжника в изпълнителното производство субективното право да оспори пред съда изпълнението. В случая вземането на ответника е установено с изпълнителен лист, издаден по ч. гр. д. № 252/2010г. на Районен съд – Свиленград. Ищецът се позовава на настъпил след издаването на изпълнителния лист юридически факт изтичане на давностния срок, по отношение на вземането и лихвите.

Съдът, като взе предвид направеното от ответника с отговора на исковата молба признание на иска, направеното от ищцата искане за произнасяне на съда при признание на иска, намира иска за основателен. Страните не спорят, че ищецът не дължи сумата в размер на 8651.37лева -главница, дължима по Запис на заповед от 27.04.2009г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда -15.04.2010г. до изплащане на вземането, както и 700 лева деловодни разноски за държавна такса и адвокатски хонорар, по издаденият изпълнителен лист от 31.05.2010г по ЧГРД №252/2010г. по опис на РС Свиленград, тъй като са погасени по давност.

Относно разноските:

По въпроса за разпределяне на отговорността за направените по делото разноски, съдът, на основание чл. 78 ГПК, дължи произнасяне съобразно изхода на делото. Ответникът признава иска, но дружеството е станало повод за инициране на настоящото производство чрез образуването на изп. дело №156/ 2010г. по опис на

Съдът след като съобрази, че по делото е представено преводно нареждане за извършен превод от ответника по сметката на ищеца сумата в размер на 1245,00 лева за разноски по гр. дело №446/2021г. на РС – Харманлии и след като съобрази, че направените разноски по гр. дело № 446/2021г. на РС – Харманли са както следва: 374,06 лева за държавна такса и 800,00 лева за адвокатско възнаграждение, настоящият състав намира, че не дължи осъждане на "Сторком" ООД, с ЕИК*** със седалище и адрес на управление гр.Харманли, ул.*** да заплати на ищеца Н. М. Д., с ЕГН*****, от гр. Свиленград ,ул.*** съд. адрес: гр.Свиленград,ул. **** разноските по делото, тъй като същите са преведени и не се спори, че не са постъпили по сметката на ищеца.

Мотивиран така и на основание чл. 237, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 439, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 110 и чл. 111 от ЗЗД, че Н. М. Д., с ЕГН *****, от гр. Свиленград, ул.**** не дължи на "Сторком" ООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.Харманли, ул.*** сумата в размер на 8651.37лева -главница, дължима по Запис на заповед от 27.04.2009г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда -15.04.2010г. до изплащане на вземането, както и 700 лева деловодни разноски за държавна такса и адвокатски хонорар, по издаденият изпълнителен лист от 31.05.2010г по ч. гр. дело № 252/2010г. по описа на РС - Свиленград, поради настъпила погасителна давност.

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. М. Д., с ЕГН *****, от гр. Свиленград ,ул.**** да се осъди "Сторком" ООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.Харманли, ул.*** да му заплати направените разноски по гр. дело №446/2021г. на РС – Харманли в размер на 374,05 лева за държавна такса и 800,00 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____